

ธัมมจักกัปปวัตตนสูตร (แปล)

(พระไตรปิฎกเล่มที่ ๑๕ พระสุตตันตปิฎกเล่มที่ ๑๑ สังยุตตนิกาย มหาวรรค)

ข้าพเจ้าได้สดับมาแล้วอย่างนี้ :-

สมัยหนึ่ง พระผู้มีพระภาคประทับอยู่ ณ ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน ใกล้พระนครพาราณสีณ ที่นั่นแล พระผู้มีพระภาคตรัสเรียกภิกษุปัญจวัคคีย์มาแล้วตรัสว่า ดูกรภิกษุทั้งหลาย ส่วนสุด ๒ อย่างนี้ อันบรรพชิตไม่ควรเสพ (ส่วนสุด ๒ อย่างนั้นเป็นไฉน?)

คือ การประกอบตนให้พัวพันด้วยกามสุขในกามทั้งหลาย เป็นของเลว เป็นของชาวบ้าน เป็นของปุถุชน ไม่ประเสริฐ ไม่ประกอบด้วยประโยชน์ ๑

การประกอบความลำบากแก่ตน เป็นทุกข์ ไม่ประเสริฐ ไม่ประกอบด้วยประโยชน์ ๑

ข้อปฏิบัติอันเป็นสายกลาง ไม่เข้าไปใกล้ส่วนสุด ๒ อย่างเหล่านี้ อันตถาคตได้ตรัสรู้แล้ว กระทำจักขุ กระทำญาณ ย่อมเป็นไปเพื่อความสงบ เพื่อความรู้ยิ่ง เพื่อความตรัสรู้ เพื่อนิพพาน

ก็ข้อปฏิบัติอันเป็นสายกลางนั้น ... เป็นไฉน? คือ อริยมรรคอันประกอบด้วยองค์ ๘ นี้แหละ ซึ่งได้แก่ ความเห็นชอบ ความดำริชอบ วาจาชอบ การงานชอบ เลี้ยงชีพชอบ เพียรชอบ ระลึกชอบ ตั้งใจชอบ

ข้อปฏิบัติอันเป็นสายกลางนี้แล อันตถาคตได้ตรัสรู้แล้ว กระทำจักขุ กระทำญาณ ย่อมเป็นไปเพื่อความสงบ เพื่อความรู้ยิ่ง เพื่อความตรัสรู้ เพื่อนิพพาน

ดูกรภิกษุทั้งหลาย ก็ทุกข์อริยสังขันธ์นี้แล คือ ความเกิดก็เป็นทุกข์ ความแก่ก็เป็นทุกข์ ความเจ็บก็เป็นทุกข์ ความตายก็เป็นทุกข์ (ความเศร้าโศก ความรำไรราพัน ความเสียใจ และความคับแค้นใจก็เป็นทุกข์) ความประจวบด้วยสิ่งอันไม่เป็นที่รักก็เป็นทุกข์ ความพลัดพรากจากสิ่งอันเป็นที่รักก็เป็นทุกข์ ปรารถนาสิ่งใดไม่ได้ แม้ข้อนั้นก็เป็นทุกข์โดยย่ออุปาทานขันธ ๕ เป็นทุกข์

ก็ทุกข์สมุททอริยสังขันธ์นี้แล คือ ตัณหาอันทำให้มีภพใหม่ประกอบด้วยความกำหนดด้วยอำนาจความพอใจ ความเพติดเพลินยิ่งนักในอารมณ์นั้นๆ ได้แก่กามตัณหา ภวตัณหา วิภวตัณหา

ก็ทุกข์นิโรธอริยสังขันธ์นี้แล คือ ความดับด้วยการสำรอกโดยไม่เหลือแห่งตัณหาอันนี้แหละ ความสละ ความวาง ความปล่อย ความไม่อาลัย

ก็ทุกข์นิโรธคามินีปฏิปทาอริยสังขันธ์นี้แล คือ อริยมรรคประกอบด้วยองค์ ๘ ประการ ซึ่งได้แก่ สัมมาทิฐิ ฯลฯ สัมมาสมาธิ

ดูกรภิกษุทั้งหลาย จักขุ ญาณ ปัญญา วิชชา แสงสว่าง ได้เกิดขึ้นแก่เรา ในธรรมที่เราไม่เคยได้ฟังมาก่อนว่า นี้ทุกข์อริยสังขันธ์ ฯลฯ ทุกข์อริยสังขันธ์นั้นควรกำหนดรู้ ฯลฯ ทุกข์อริยสังขันธ์นั้นเรากำหนดรู้แล้ว

ดูกรภิกษุทั้งหลาย จักขุ ญาณ ปัญญา วิชชา แสงสว่าง ได้เกิดขึ้นแก่เราในธรรมที่เราไม่เคยได้ฟังมาก่อนว่า นี้ทุกข์สมุททอริยสังขันธ์ ฯลฯ ทุกข์สมุททอริยสังขันธ์นั้นควรละ ฯลฯ ทุกข์สมุททอริยสังขันธ์นั้นเราละแล้ว

ดูกรภิกษุทั้งหลาย จักขุ ญาณ ปัญญา วิชชา แสงสว่าง ได้เกิดขึ้นแก่เราในธรรมที่เราไม่เคยได้ฟังมาก่อนว่า นี้ทุกข์นิโรธอริยสังขันธ์ ฯลฯ ทุกข์นิโรธอริยสังขันธ์นั้นควรกระทำให้แจ้ง ฯลฯ ทุกข์นิโรธอริยสังขันธ์นั้นเรากระทำให้แจ้งแล้ว

คุณภิกษุทั้งหลาย จักขุ ญาณ ปัญญา วิชชา แสงสว่าง ได้เกิดขึ้นแก่เรา ในธรรมที่เราไม่เคยได้ฟังมาก่อนว่า นี้ทุกขนิโรธคามินีปฏิปทาอริยสัจ ฯลฯ ทุกขนิโรธคามินีปฏิปทาอริยสัจนั้นควรเจริญ จักขุ ญาณ ปัญญา วิชชา แสงสว่าง ได้เกิดขึ้นแล้วแก่เราในธรรมที่เราไม่เคยได้ฟังมาก่อนว่า ทุกขนิโรธคามินีปฏิปทาอริยสัจนั้นเราเจริญแล้ว

คุณภิกษุทั้งหลาย ก็ญาณทัสสนะ (ความรู้ความเห็น) ตามความเป็นจริง มีนรอบ ๓ อย่างนี้ มีอาการ ๑๒ ในอริยสัจ ๔ เหล่านี้ของเรา ยังไม่บริสุทธฺ์เพียงใด เราก็ยังไม่ปฏิญาณตนว่า เป็นผู้ตรัสรู้ผู้นุตรสัมมาสัมโพธิญาณในโลก พร้อมทั้งเทวโลก มารโลก พรหมโลก ในหมู่สัตว์ พร้อมทั้งสมณะ พราหมณ์ เทวดา และมนุษย์ เพียงนั้น

ก็เมื่อใด ญาณทัสสนะ (ความรู้ความเห็น) ตามความเป็นจริง มีนรอบ ๓ อย่างนี้ มีอาการ ๑๒ ในอริยสัจ ๔ เหล่านี้ของเรา บริสุทธฺ์ดีแล้ว เมื่อนั้น เราจึงปฏิญาณตนว่า เป็นผู้ตรัสรู้ผู้นุตรสัมมาสัมโพธิญาณในโลก พร้อมทั้งเทวโลก มารโลก พรหมโลก ในหมู่สัตว์ พร้อมทั้งสมณะ พราหมณ์ เทวดาและมนุษย์

ก็ญาณทัสสนะได้บังเกิดขึ้นแก่เราว่า วิมุติของเราไม่กำเริบ ชาตินี้เป็นชาติที่สุขบัดนี้ ภพใหม่ไม่มี พระผู้มีพระภาคได้ตรัสพระพุทธพจน์นี้แล้ว ภิกษุปัญจวัคคีย์ปลื้มใจ ชื่นชมภายิตถของพระผู้มีพระภาค

ก็เมื่อพระผู้มีพระภาคตรัสไวยากรณ์ภายิตถนี้อยู่ ดวงตาเห็นธรรมอันปราศจากธุลี ปราศจากมลทิน ได้เกิดขึ้นแก่ท่าน โกณฑัญญะ ว่า สิ่งใดสิ่งหนึ่งมีความเกิดขึ้นเป็นธรรมดาสิ่งนั้นทั้งมวลล้วนมีความดับเป็นธรรมดา

ก็เมื่อพระผู้มีพระภาคทรงประกาศธรรมจักรแล้ว พวกภุมมเทวดาได้ประกาศว่า นั้นธรรมจักรอันยอดเยี่ยม อันพระผู้มีพระภาคทรงประกาศแล้ว ณ ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน ใกล้พระนครพาราณสี อันสมณะ พราหมณ์ เทวดา มาร พรหม หรือใครๆ ในโลกประกาศไม่ได้

พวกเทพชั้นจาตุมหาราชได้ฟังเสียงของพวกภุมมเทวดาแล้ว ... พวกเทพชั้นดาวดึงส์ได้ฟังเสียงของพวกเทพชั้นจาตุมหาราชแล้ว ... พวกเทพชั้นยามาได้ฟังเสียงของพวกเทพชั้นดาวดึงส์แล้ว ... พวกเทพชั้นดุสิตได้ฟังเสียงของพวกเทพชั้นยามาแล้ว ... พวกเทพชั้นนิมมานรดีได้ฟังเสียงของพวกเทพชั้นดุสิตแล้ว ... พวกเทพชั้นปรนิมมิตวสวัตตีได้ฟังเสียงของพวกเทพชั้นนิมมานรดีแล้ว ... พวกเทพที่นับเนื่องในหมู่พรหม ได้ฟังเสียงของพวกเทพชั้นปรนิมมิตวสวัตตีแล้ว ได้ประกาศว่า นั้นธรรมจักรอันยอดเยี่ยม อันพระผู้มีพระภาคทรงประกาศแล้ว ณ ป่าอิสิปตนมฤคทายวัน ใกล้พระนครพาราณสี อันสมณะ พราหมณ์ เทวดา มาร พรหม หรือใครๆ ในโลก ประกาศไม่ได้

โดยขณะนั้น โดยครุณั้น เสียงได้ระบือขึ้นไปจนถึงพรหมโลกด้วยประการฉะนี้ ก็ همینโลกธาตุนี้ สะเทือนสะท้านหวั่นไหว ทั้งแสงสว่างอันยิ่ง หาประมาณมิได้ ได้ปรากฏแล้วในโลก ล่วงเทวานุภาพของพวกเทพดาทั้งหลาย

ครั้งนั้น พระผู้มีพระภาคได้ทรงเปล่งอุทานว่า โกณฑัญญะ ได้รู้แล้วหนอ โกณฑัญญะ ได้รู้แล้วหนอ เพราะเหตุนี้คำว่า อัญญา โกณฑัญญะ จึงได้เป็นชื่อของท่าน โกณฑัญญะด้วยประการฉะนี้แล

บทชดชัมมจักกัปปวัตตนสูตร

อะนุตตะรัง อะภิสัมโพธิง สัมพูชฌิตวา ตะถาคะโต
ปะฐะมัง ยัง อะเทเสติ ชัมมะจักกัง อะนุตตะรัง
สัมมะเทวะ ปะวัตเตนโต โลเก อัมปะฐิวัตติยัง
ยัตถากขาตา อุโก อันตา ปะฐิปัตติ จะ มัชฌิมา
จะตฺสวาริยะสัจเจสุ วิสุทฺธัง ญาณะทิสสะนัง
เทสิตัง ชัมมะราเชนะ สัมมาสัมโพธิกิตตะนัง
นาเมนะ วิสสุตัง สุตตัง ชัมมะจักกัปปะวัตตะนัง
เวยยากระระณะปาฐุณะ สังกีตันตัมภะณามะ เส ฯ

บทสวดชัมมจักกัปปวัตตนสูตร

เอวัมเม สุตตัง ฯ เอกัง สะมะยัง ภะคะวา พาราณะสิยัง วิหะระติ อิติปะตะเน มิคะทาเย ฯ ตัตตะระ โข ภะคะวา
ปญฺจะวัคคิเย ภิกขุ อามันเตสิ ฯ

เทวเม ภิกขะเว อันตา ปัพพะชิตะเนนะ นะ เสวิตัพพา โย จายัง กามะสุ กามะสุขัลลิกานุโยโค หิ โน คัมโม
โปถุชชะนิโก อะนะริโย อะนัตตะสัจฺญิโต โย จายัง อัตตะกิละมะถานุโยโค ทุกโข อะนะริโย อะนัตตะสัจฺญิ
โต ฯ

เอเต เต ภิกขะเว อุโก อันเต อะนุปะคัมมะ มัชฌิมา ปะฐิปะทา ตะถาคะเตนะ อะภิสัมพุทฺธา จักขุกระระณี
ญาณะกระระณี อุปะสะมาเย อะภิญญาเย สัมโพธายะ นิพพานายะ สังวัตตะติ ฯ

กะตะมา จะ สทา ภิกขะเว มัชฌิมา ปะฐิปะทา ตะถา คะเตนะ อะภิสัมพุทฺธา จักขุกระระณี ญาณะกระระณี อุ
ปะสะมาเย อะภิญญาเย สัมโพธายะ นิพพานายะ สังวัตตะติ ฯ

อะยะเมวะ อะริโย อัญฺจํคิโก มัคโค ฯ เสยยะถิทัง ฯ สัมมาทิฏฺฐิ สัมมาสังกัปปโป สัมมาวาจา สัมมากัมมัน
โต สัมมาอาชีโว สัมมาวายาโม สัมมาสะติ สัมมาสมาธิ ฯ

อะยัง โข สทา ภิกขะเว มัชฌิมา ปะฐิปะทา ตะถาคะเตนะ อะภิสัมพุทฺธา จักขุกระระณี ญาณะกระระณี อุปะ
สะมาเย อะภิญญาเย สัมโพธายะ นิพพานายะ สังวัตตะติ ฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขัง อะริยะสัจจัง ฯ ชาตปิ ทุกขะ ชะราปิ ทุกขา มะระณัมปิ ทุกขัง โสกะปะริ
เทวะ ทุกขะ โทมะนัสสุปายาสาปิ ทุกขา อัมปิเยหิ สัมปะโยโค ทุกโข ปิเยหิ วิปะโยโค ทุกโข ยัมปิจณฺัง นะ
ละภะติ ตัมปิ ทุกขัง สังจิตเตนะ ปญฺจุปาทานักขันธา ทุกขา ฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจจัง ฯ ยายัง ตัณหา โปโนพกะวิกา นันทิราคะสะหะคะ
ตา ตัตตะระ ตัตฺตารักิ นันทินิ ฯ เสยยะถิทัง ฯ กามะตัณหา ภะวะตัณหา วิภะวะตัณหา ฯ

อิทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะนิโรธะ อริยะสัจจัง ฯ โย ตัสสาเยวะ ตัณหาเย อะเสสะวิราคะนิโรธะ จา
โค ปะฐินิสัสสัโค มุตติ อะนาละโย ฯ

อิ ทัง โข ปะนะ ภิกขะเว ทุกขะนิโรธะคามินี ปะฐิปะทา อะริยะ สัจจัง ฯ
อะยะเมวะ อะริโย อัญฺจํคิโก มัคโค ฯ เสยยะถิทัง ฯ สัมมาทิฏฺฐิ สัมมาสังกัปปโป สัมมาวาจา สัมมากัมมัน
โต สัมมา อาชีโว สัมมาวายาโม สัมมาสะติ สัมมาสมาธิ ฯ

อิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ชัมเมสุ จักขุง อุทะปาติ ญาณัง อุทะปาติ
ปญฺญา อุทะปาติ วิชชา อุทะปาติ อาโลโก อุทะปาติ ฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจัง ปะริญญะยันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ชัมเมสุ จักขุง อุทะ
ปาติ ญาณัง อุทะปาติ ปญฺญา อุทะปาติ วิชชา อุทะปาติ อาโลโก อุทะปาติ ฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขัง อะริยะสัจจัง ปะริญญาตันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ชัมเมสุ จักขุง อุทะ
ปาติ ญาณัง อุทะปาติ ปญฺญาอุทะปาติ วิชชา อุทะปาติ อาโลโก อุทะปาติ ฯ

อิทัง ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจจันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ชัมเมสุ จักขุง อุทะปาติ ญาณัง อุ
ทะปาติ ปญฺญา อุทะปาติ วิชชา อุทะปาติ อาโลโก อุทะปาติ ฯ

ตัง โข ปะนิทัง ทุกขะสะมุทะโย อะริยะสัจจัง ปะหาตัพพันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ชัมเมสุ
จักขุง อุทะปาติ ญาณัง อุทะปาติ ปญฺญา อุทะปาติ วิชชา อุทะปาติ อาโลโก อุทะปาติ ฯ

ตั้ง โข ประนิทัง ทุกขณะสมุทโย อะริยะสังจัจ ปะหีนันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ชัมเมสุ จักขุง
อุทะปาที ญานัง อุทะปาที ปัญญา อุทะปาที วิชชา อุทะปาที อาโลโก อุทะปาที ฯ

อิทัง ทุกขณะนิโรธ อะริยะสังจันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ชัมเมสุ จักขุง อุทะปาที ญานัง อุทะ
ปาที ฯ ปัญญา อุทะปาที วิชชา อุทะปาที อาโลโก อุทะปาที ฯ

ตั้ง โข ประนิทัง ทุกขณะนิโรธ อะริยะสังจัจ สัจจิกาดัพพันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ชัมเมสุ
จักขุง อุทะปาที ญานัง อุทะปาที ปัญญา อุทะปาที วิชชา อุทะปาที อาโลโก อุทะปาที ฯ

ตั้ง โข ประนิทัง ทุกขณะนิโรธ อะริยะสังจัจ สัจจิกะตันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ชัมเมสุ จักขุง อุ
ทะปาที ญานัง อุทะปาที ปัญญา อุทะปาที วิชชา อุทะปาที อาโลโก อุทะปาที ฯ

อิทัง ทุกขณะนิโรธระคามินี ประฏิปะทา อะริยะสังจันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเตสุ ชัมเมสุ จักขุง อุทะ
ปาที ญานัง อุทะปาที ปัญญา อุทะปาที วิชชา อุทะปาที อาโลโก อุทะปาที ฯ

ตั้ง โข ประนิทัง ทุกขณะนิโรธระคามินี ประฏิปะทา อะริยะสังจัจ ภาเวตัพพันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุ
เตสุ ชัมเมสุ จักขุง อุทะปาที ญานัง อุทะปาที ปัญญา อุทะปาที วิชชา อุทะปาที อาโลโก อุทะปาที ฯ

ตั้ง โข ประนิทัง ทุกขณะนิโรธระคามินี ประฏิปะทา อะริยะสังจัจ ภาวัตันติ เม ภิกขะเว ปุพเพ อะนะนุสสุเต
สุ ชัมเมสุ จักขุง อุทะปาที ญานัง อุทะปาที ปัญญา อุทะปาที วิชชา อุทะปาที อาโลโก อุทะปาที ฯ

ยวาทะกัวยุจะ เม ภิกขะเว อิมesu จะตุสุ อะริยะสังเจสุ เอวันติประริวัฏฏัง ทวาทะสาการัง ยะถาภูตัง
ญาณะทัตตะนัง นะ สุวิสุทัง อะโหสิ ฯ

เนวะ ตวาทัง ภิกขะเว สะเทวะเก โลเก สะมาระเก สะพรัหมะเก สัสสะมะณะพราหมะณิยา ปะชาเย สะ
เทวะมะนุสสาเย อะนุตตะรัง สัมมาสัมโพธิง อะภิสัมพุทโธ ปัจฉัญญาสิง ฯ

ยะโต จะ โข เม ภิกขะเว อิมesu จะตุสุ อะริยะสังเจสุ เอวันติ ประริวัฏฏัง ทวาทะสาการัง ยะถาภูตัง
ญาณะทัตตะนัง สุวิสุทัง อะโหสิ ฯ

อะถาทัง ภิกขะเว สะเทวะเก โลเก สะมาระเก สะพรัหมะเก สัสสะมะณะพราหมะณิยา ปะชาเย สะเทวะ
มะนุสสาเย อะนุตตะรัง สัมมาสัมโพธิง อะภิสัมพุทโธ ปัจฉัญญาสิง ฯ

ญาณัญจะ ปะนะ เม ทัตตะนัง อุทะปาที อะกุปปา เม วิมุตติ อะยะมันติมา ชาติ นัตถิทานิ ปุณฺณพะโวติ ฯ

อิทะมะโว จะ ภะคะวา ฯ อัตตะมะนา ปัญจะวัคคิยา ภิชุ ภะคะวะโต ภาสิตัง อะภินันทุง ฯ อิมัสมิญจะ ปะ
นะ เวยยากะระณัสสมิง ภัญญะมานะ อายัสมะโต โภณทัตฺถุญฺสสะ วิระชัง วิตะมะลลัง ชัมมะจักขุง อุทะปาที ยัง
กัญจิ สะมุททะยะชัมมัง ตัพพันตัง นิโรธะชัมมันติ ฯ

ปะวัตติเต จะ ภะคะวะตา ชัมมะจักเก ภูมมา เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง เอตัมภะคะวะตา พาราณะสิยัง
อิติปะตะเน มิคะทายะ อะนุตตะรัง ชัมมะจักกััง ปะวัตติตัง อัมปะฏิวัตติยัง สะมะณะนะ วา พราหมะณะนะ วา
เทเวนะ วา มาระนะ วา พรัหมุณา วา เณนะจิ วา โลกัสมินติ ฯ (หยุด)

ภูมมานัง เทวานัง สัททัง สุตวา จาตุมมะหาราชิกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง ฯ

จาตุมมะหาราชิกานัง เทวานัง สัททัง สุตวา ตาวะติงสา เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง ฯ

ตาวะติงสานัง เทวานัง สัททัง สุตวา ยามา เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง ฯ

ยามานัง เทวานัง สัททัง สุตวา ตุสิตา เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง ฯ

ตุสิตานัง เทวานัง สัททัง สุตวา นิมมานะระตี เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง ฯ

นิมมานะระตีนัง เทวานัง สัททัง สุตวา ปะระนิมมิตะวะสะวัตติเต เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง ฯ

ปะระนิมมิตะวะสะวัตตีนัง เทวานัง สัททัง สุตวา พรัหมะกายิกา เทวา สัททะมะนุสสาเวสูง

เอตัมภะคะวะตา พาราณะสิยัง อิติปะตะเน มิคะทายะ

อะนุตตะรัง ชัมมะจักกััง ปะวัตติตัง อัมปะฏิวัตติยัง สะมะณะนะ วา

พราหมะณะนะ วา เทเวนะ วา มาระนะ วา พรัหมุณา วา เณนะจิ วา โลกัสมินติ ฯ

อิติหะ เตะนะ จะเณะนะ เตะนะ มุหุตตะนะ ยวาทะ พรัหมะโลกา สัทโท อัมภุคคัจฉิ ฯ

อะยัญจะ ทะสะสะหัสสี โลกะธาตุ สังกัมปิ สัมปะกัมปิ สัมปะเวธิ ฯ

อัมปะมาโน จะ โอฟาโร โอภาโส โลเก ปาตุระโหสิ อะติกัมเมวะ เทวานัง เทวานุภาวัง ฯ

อะละ โข ภะคะวา อุทานัง อุทานะสิ อัญญาสิ ะตะ โภ โภณทัตฺถุญฺส อัญญาสิ ะตะ โภ โภณทัตฺถุญฺส ฯ

อิติหิทัง อายัสมะโต โภณทัตฺถุญฺสสะ อัญญาโณณทัตฺถุญฺส เคววะ นามัง อะโหสิตี ฯ